

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 527/2013-15

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 22. októbra 2013 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. V., M., zastúpeného advokátkou JUDr. D. P., Ž., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 217/2012 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. V. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 7. júna 2013 doručená sťažnosť Ing. A. V., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej

lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej aj „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 217/2012 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 6. septembra 2012 podal na okresnom súde návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia proti mestu M. (ďalej aj „odporca“). Konanie je vedené pod sp. zn. 4 C 217/2012. Sťažovateľ ďalej uviedol:

„V... konaní boli vykonané len dva procesné úkony súdu, a to výzva súdu zo dňa 11. 9. 2012 na oznámenie ceny poplatkového úkonu – výšku požadovanej sumy bezdôvodného obohatenia, na ktorú som odpovedal dňa 24. 9. 2012 a uznesenie súdu č. 4 C/217/2012-36 zo dňa 12. 4. 2013, v ktorom ma súd okrem iného opätovne vyzval na uvedenie výšky istiny. Od podania návrhu do dnešného dňa nebol vytýčený žiadny termín pojednávania...“

... súdny spor trvá viac ako 9 mesiacov, pričom absentujú pojednávania v predmetnej veci ako je i veľký časový interval medzi procesnými úkonmi súdu, pričom do dnešného dňa nebolo vydané ani uznesenie o úhrade súdneho poplatku, aby sa vo veci ďalej konalo a bol vytýčený termín pojednávania. Preto mám za to, že zo strany Okresného súdu Pezinok dochádza k neúmerným súdnym prietahom...“

Vzhľadom na nečinnosť Okresného súdu Pezinok počas vyše 9 mesiacov od podania žaloby som podal i sťažnosť predsedovi Okresného súdu Pezinok na prietahy v konaní zo dňa 11. 4. 2013, ktorý mi odpovedal listom zo dňa 14. 5. 2013... V odpovedi vyhodnotil moju sťažnosť ako dôvodnú...“

Nakoľko od podania žaloby do dnešného dňa nebolo vykonané žiadne rozhodnutie vo veci samej, ani len uznesenie o úhrade súdneho poplatku, ako aj vo veci absentujú pojednávania, mám za to, že konaním Okresného súdu Pezinok dochádza k prietahom v konaní a práve z tohto dôvodu podávam túto sťažnosť, nakoľko bolo porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na verejné prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Vec sa zbytočne preťahovala nekonaním súdu, pričom bolo vynesené len jedno uznesenie okrem iného o určení výšky istiny, i keď OS Pezinok v obdobnom konaní

bez špecifikácie výšky istiny vydal uznesenie o úhrade súdneho poplatku a vo veci ďalej koná. Navyše v danej veci nebolo vytýčené ani jedno pojednávanie. Nejedná sa pritom o zložitú vec, nakoľko OS Pezinok v súčasnosti obdobnú vec prejednáva a ja ako sťažovateľ som súdu súčinný. Napriek tomu sa neviem domôcť môjho práva na súdne rozhodnutie vo veci...

Som presvedčený, že za týchto okolností sa vyžaduje nielen vyslovenie porušenia práva a príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základných práv sťažovateľa, ale aj priznanie primeraného finančného zadostučinenia ako prostriedku na dovŕšenie ochrany porušovaných základných práv mňa sťažovateľa. Z týchto dôvodov považujem za primerané finančné zadostučinenie sumu vo výške 3.000,- €...“

Sťažovateľ súčasne oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednávania za prítomnosti účastníka konania, a navrhol, aby ústavný súd o jeho sťažnosti rozhodol týmto nálezom:

„Základné právo Ing. A. V... na prerokovanie bez zbytočných prieťahov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 217/2012 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva Ing. A. V... finančné zadostučinenie vo výške 3.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľovi náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 331,13 €... na účet právneho zástupcu JUDr. D. P... do 3 dní od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.“

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy,

ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv alebo slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti, ktorou sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ide vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, I. ÚS 88/07, I. ÚS 66/98, II. ÚS 380/2012).

Predmetom konania pred ústavným súdom je rozhodovanie o sťažnosti sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 217/2012.

Zo spisu okresného súdu sp. zn. 4 C 217/2012, ktorý si ústavný súd zadovážil, vyplýva tento priebeh namietaného konania:

Dňa 7. septembra 2012 bola okresnému súdu doručená žaloba sťažovateľa proti žalovanému mestu M. o vydanie bezdôvodného obohatenia. Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 4 C 217/2012.

Dňa 11. septembra 2012 konajúca sudkyňa upravila kanceláriu priložiť spis Okresného súdu Pezinok sp. zn. 9 C 193/11 a vyzvať právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 10 dní oznámil konajúcemu súdu cenu poplatkového úkonu a výšku požadovanej sumy bezdôvodného obohatenia (právny zástupca sťažovateľa JUDr. Š. výzvu prevzal 17. septembra 2012).

Dňa 26. septembra 2012 právny zástupca sťažovateľa oznámil, že súdny poplatok sa má vypočítať zo sumy 4 472 €. Z tejto sumy navrhujú vypočítať súdny poplatok, „*ktorý by mal predstavovať čiastku 268.-€*“.

Dňa 13. marca 2013 sťažovateľ doručil „*rozšírenie návrhu...*“.

Dňa 12. apríla 2013 okresný súd uznesením č. k. 4 C 217/2012-36 vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 dní doplnil neúplný návrh (právny zástupca prevzal výzvu 25. apríla 2013).

Dňa 12. apríla 2013 podal sťažovateľ sťažnosť na prieťahy v konaní.

Dňa 10. mája 2013 sťažovateľ doručil okresnému súdu „*odpoveď na výzvu...*“.

Dňa 20. júna 2013 okresný súd uznesením č. k. 4 C 217/2012-48 pripustil zmenu návrhu.

Ústavný súd na základe uvedeného konštatuje, že konanie pred okresným súdom začalo 7. septembra 2012. Okresnému súdu je možné vytknúť väčšie obdobie nečinnosti od 26. septembra 2012 do 13. marca 2013 (5 mesiacov). Na druhej strane sťažovateľ si napriek povinnosti vyplývajúcej mu z ustanovenia § 5 zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Z. z. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov dosiaľ nesplnil poplatkovú povinnosť a neuhradil súdny poplatok. Dňa 13. marca 2013 rozšíril svoj návrh. Z dôvodu neúplnosti jeho návrhu na začatie konania

musel okresný súd sťažovateľa vyzývať na jeho doplnenie. Okresný súd obratom (20. júna 2013) po doručení doplnenia návrhu (13. marca 2013) uznesením pripustil zmenu návrhu.

Okrem obdobia od 26. septembra 2012 do 13. marca 2013 ústavný súd nevzhladol nečinnosť konajúceho súdu.

Ústavný súd v súvislosti so zisteným obdobím nečinnosti okresného súdu upriamuje pozornosť na svoju predchádzajúcu judikatúru, z ktorej vyplýva, že nie každý priet'ah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (III. ÚS 199/02, I. ÚS 154/03, II. ÚS 34/2011, IV. ÚS 539/2012).

Ústavný súd teda konštatuje, že s prihliadnutím na všetky okolnosti konania okresného súdu vedeného pod sp. zn. 4 C 217/2012 zistené nedostatky nepredstavujú podľa názoru ústavného súdu takú intenzitu, aby im bolo možné pripísať ústavný rozmer, teda aby umožňovali prijatie záveru o porušení základného práva sťažovateľa na prerokovanie jeho veci bez zbytočných priet'ahov, ako aj jeho práva na prejednanie veci v primeranej lehote.

V nadväznosti na to ústavný súd sťažnosť sťažovateľa, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 4 C 217/2012, podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, ústavný súd sa už ďalšími návrhmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 22. októbra 2013